

1879.
Nyolczadik évfolyam

TORONTÁL.

1-ső szám.

Csütörtök, január 2-án.

Vegyesirtalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: Pestrővárosánál 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 kral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatalban. Keretik az ígatási díjakat az ígatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem véthetnek.

Hirdetések díjai: a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.

Kiadóhivatal: Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskerekben, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

Előfizetési felhívás

„Torontál“ 1879. évi 1-ső negyedére.

Tisztelettel felkérjük előfizetőinket, hogy megrendeléseiket minél előbb megteenni sziveskedjenek, hogy a lap pontos szétküldésében fenakadás ne történjék.

Az előfizetési pénzek egyszerű póstautalványval a „Torontál“ kiadóhivatalához (Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája) czimzendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 6 ft. — kr.
Fél évre 3 ft. — kr.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Nagy-Becskerek, 1878. évi december 19-én.

A „Torontál“ kiadóhivatala.

N.-Becskerek rendezett tanácsa város 1878. évi december 28-án tartott tisztújító közgyűlésének jegyzőkönyvéből.

Elnököl alispán ur a szép számmal egybegyűlt városi képviselőséget e következők üdvözi:

„Tisztelt városi képviselők!”

E mai napra lévén kitűzve a városi tisztviselőknél ismét 6 évi választás, illetve választás utján megújítása. Nem szándékom ez alkalommal a szabad választási jog nagy fontosságáról szólni, mely alkotmányos szabadságunknál fogva önkormányzati jogon és a rendezett tanács városoknál annál szélesebb bázison gyakorolhatók, miután kijelölési bizottság nélkül megválasztható mindenki, kit a tisztelt képviselőknek legalább 10 tagja ajánlatba hoz, meg vagyok győződve, hogy e nagy fontosságot a tisztelt képviselőknek minden egyes tagja, de különösen mélyen érzik azok, kik a közjólétet szívükön viselik, és a kik tudják, hogy a város nem maga adminisztrál, hanem annak minden funkcióját a választott tisztviselők teljesítik, minél fogva a város közigazgatásának sorsa közvetlen a választott tisztviselők képességétől függ. Arról sem akarok szólni, hogy valamint szép a választási jog, a város közönységétől a képviselőkre átruházott épen úgy ezen joggal karöltve jár a felelőség terhe is, mert első sorban ugyan a képvisel-

lők érdeme, ha a tisztviselőket szerencsés eredményre választják, de épen úgy első sorban a képviselők felelős, ha a tisztviselőket választásánál nem kellő megfontolással jár el, ezekből kifolyólag következő rövid észrevételemet bátorodom a tisztelt képviselőknek figyelmébe ajánlani:

1-ször. Hogy városi tisztviselőnek lenni nem oly egyszerű dolog a mihez mindenki érthetne, a jó akarat mellett bizony szükséges, hogy a választott tisztviselő elméleti képzettséggel és gyakorlati jártassággal is bírjon.

2-ször. Hogy a választásnál nem a választási jog a fődolog, hanem ennél sokkal fontosabb a választás eredménye, mely ritkán szokott abszolút értékű lenni és mindig csak annyit ér, a mennyit érnek azon egyéniségek, kik tisztviselőknél megválasztatnak; midőn tehát a város közönysége a tisztelt képviselők elvárja, hogy oly tisztviselőket válasszon, kikről meg van győződve, miszerint képesek, hogy a rend és a városi közjó érdekében hasznos szolgálatokat tegyenek, ezen közjóhának kifejezése mellett üdvözlöm a megjelent képviselők és a választási gyűlést ezennel megnyitom.

Erre Kulifay Lajos polgármester az 1878. évi XVIII. t. cz., 70. §-a, 2-ik bekezdése nyomán a saját és az összes városi tisztviselőség nevében lemond állásáról s az őrizete alatt volt városi pénztár kulcsát, valamint a város pecsétjét e következő szavakkal teszi le elnököl alispán kezébe:

„Nagyságos alispán és kir. tanácsos ur! Mélyen tisztelt képviselő testület!

Hat éve mult annak, hogy a tisztelt városi képviselő testület a városi tanácsnak most leköszönendő tagjait bizalmával megajándékozván, a város vagyonának kezelését s a közigazgatás vezetését gondjaira bízta.

A viharoktól felette megrongált hajó legénységének alig jut nehezebb feladat a hajó jókárba helyezése és biztos kikötőbe vezénylése körül, még ha újabb viharokkal kell is küzdenie, mint jutott a városi tisztviselői karnak, midőn a város ügyeinek kormányzását kezébe vette; mert még a járművet ki sem tatarozta, a gépezetet mozgásba sem hozta, a hiányokat és mulasztásokat is alig pótolhatta, már is újabb elemekkel kelle küzdenie, melyek a békés és természetes munkának és előhaladásnak utjába újabb és újabb akadályokat gördítettek. A megelőző 1870., 1871., és 1872. rosz termésű éveket követték az 1873., 1874., 1875. és 1876. rosz termésű évek, melyek a rosz anyagi viszonyoknál fogva a közterhek behajtását s a közigazgatás békés menetét csaknem megakasztották.

1876-ban az árvíz fenyegette végromlással a lakosság vagyonát, és a tisztviselői kar még éjjeli szolgálattal is kénytelen volt közrehatni, hogy a bős elemnek gát vetessék s az nagyobb pusztítást ne okozhasson.

1878-ban pedig a részletes mozgósítás tette próbára a tisztviselői kar szorgalmát, kitartását és pontosságát.

Mennyire oldotta meg a városi tisztviselői kar az elmúlt nehéz idők alatt feladatát, s vajlon megfelelt-e ama bizalomnak, melylyel 6 év előtt megiszteltél sziveskedtek? annak megítélését a tisztelt képviselő testületre bízom.

Én az új általános tisztújítás alkalmából, tiszteltem képest, az egész tisztviselői karral együtt s annak nevében, állomásomról, illetőleg állásunkról ezennel ünnepélyesen lemondok, hogy a mélyen tisztelt képviselő testület ismételtén érvényesíthesse alkotmányos jogait, a szabadválasztás jogát, s azokra bizhassa jövőben a város ügyeinek gondozását, a kikben a bizalom összpontosul s a kik az egyes tisztviselői állomásokon, a közjó érdekében eljárni és hivataloskodni legképesebbeknek tartanak.

Lemondásom alkalmából, leteszem a symbolicus jelvényeket, a városi pénztár kulcsát és a város pecsétjét, melyeket 3 év előtt átvehetni szerencsés valék, az elnököl nagyságos alispán ur kezébe, leteszem pedig tisztla önérzettel, mert kezeimet szívemre léve, öntudattal mondhatom, hogy e kulcs, hivataloskodásom ideje alatt nem fordult meg egyszer sem a zárban, ahol a város java vagy érdeke nem cselezetott volna, s hogy a pecsét olyan lapra ütve nem lett, a hol helyét becsülettel meg nem állhatta volna.

És most, midőn az elnököl nagyságos alispán urnak, mint Torontálmege első hivatalnokának s a tekintetes képviselő testületnek az elmúlt év alatt hivatalos működésünkben való áldozatkész támogatásáért az egész tisztviselői kar nevében halás köszönetemet nyilvánítom, magamat és tisztviselőtársaimat továbbra is nagyrabecsült jóindulatukba ajánlom.

Ezek után a választás megejtettét következőkép:

Polgármesternek: Kulifay Lajos, közfelkiáltással.

Rendőrkapitánynak: Nédits János, 150 választó, 126 szavazattal.

Főjegyzőnek: Krsztics János, közfelkiáltással.

Első városi tanácsnoknak: Nikiforovits Eta.

Második városi tanácsnoknak: Zachariás József, közfelkiáltással.

Főpénztárnoknak: Hanisch Vilmos, közfelkiáltással.

Főszámvevőnek: Wegling János, 156 választó, 127 szavazattal.

Mérnöknek: Kus Gyula, 150 választó, 93 szavazattal.

Ügyésznek: Grandjean József, 148 választó, 81 szavazattal.

Alpénztárnoknak: Steinkrug János, szótöbbséggel.

Alorvossá: Dr. Haidegger, szótöbbséggel.

Aljegyzőnek: Joanovits Sándor, közfelkiáltással.

Pénztári ellenőrnek: Demetrovits Iván, közfelkiáltással.

Alsámnevőnek: Brunnet József, szótöbbséggel.

Leváltárnoknak: Goldberger, szótöbbséggel.

(Folytatás a jövő számunkban.)

Az év végén.

Egyszer-kétszer fordul még a homok-óra s egy év megint a mulandóság.

Egy eseményekben gazdag év, melyhez kevés van fontosságra hasonló közelebbi társai között, mely emlékezetes fog maradni a világtörténelemben, a melyre sokáig lesz hivatkozás a mely talán — ki tudja — messze ható átalakulások, új áramlatok, lehet hogy erőszakos mozgalmak magvát hajtja csirába méhében.

Az bizonyos, hogy kedves emléket nem sokat hágy maga után. Keserűet annál többet.

Már beköszönése a legszomorubb korszakra esett. Plevna eleste után nem lehetett többé kétség az Orosz- és Törökország között vívott kegyetlen és népiro háboru kimeneteléről. Arról se volt kétség, hogy Európa vesztig marad s nem siet megsegíteni a halálra sebesült oroszánt, hanem ott hagyja martalékul az éjszaki medve körmei között. Még voltak véres, elkecseregett csaták. De azok már nem bírták föltartóztatni a muszka özönt, mely egyre közelebb toltul Konstantinápoly halmához. A török kénytelen volt megkötöni a békepraeliminárecat Drinápolyban s a békeszerződést San-Stefanóban.

Európa csak ekkor kezdett eszmélni s módokról gondolkodni az orosz tulsuly valamelyes visszanyomása fölül s ekkor merült föl a berlini kongresszus eszméje, melynek megalapodásai helyettesítendők lettek volna a csár által kettő repestett párisi kongresszus pontjait.

De e közben egyéb események is közrehatottak az ugy is bonyolult helyzet még zavarosabbá tételére. Mindjárt az év elején egész váratlanul elhunyt Olaszország királya s egységének megalapítója, Viktor Emánuel s kevéssel rá a valamennyi közt leghosszabb uralkodásu pápa, IX. Pius. Olaszország új királyt, a keresztény katolikus világ új egyházfőt nyere, — a minek okvetlenül hatással kellett lenni a politikai viszonyokra.

A kongresszus Berlinben összeült, megállapítandó a dolgok új rendét a Balkán-félszigeten és Kis-Ázsiában. Nekünk a kongresszus danausi ajándokot hozott: megbízást a török porta két tartományának, Boszniának és Hercegovinának megszállására. A bekésnek hirdett misszió, mint tudjuk, forma szerinti háboruvá változott s a monarchia ember- és pénzerejét érzékeny mérvben vette igénybe, mely megrendítette egész belsezervezetünket s a komoly válságoknak hosszú sorát idézte föl reánk, melyeknek befejezése még hátra van.

Később egymás után következtek a me-

TÁRGYA.

B. ú. é. k.

Ismét egy évünk sülyedett az idő tengerébe — ismét egy évvel közelebb jött hozzánk a sir éje — hű köszönet és dicséret légyen neked Istenünk — mondja szívünk és nyelvünk! 1879: remény, 1878: emlékezet. „Éltünk rögös pályáján két genius vezet — . . . remény s emlékezet.“ Mint a madár gyors repülése suhant el felettünk az ó év, mint annyi előde s visszapillantva a nyújtott szerencse-, boldogságra, főlshajhatunk: „Vanitas vanitatum!“ (Hüségok hüisége.) Boldogság, te összefoglalja a világ hangyabolyi küzdelmeinek, csejja a varázsdalt pengelő reménynek, mikor érnék el tégedet? „A boldogsáért születünk — s nélküle halunk meg. Mért van ez? Arnyékát üzve, előle futunk.“ Ez az emberi lét volta: hogy a múlt időben a lelkünk mélyéből felmerülő szükségességnek érzeténél fogva — az el nem mű-

lőket keressük. Ily munkában rejlik az áldás: benső vidámság, nyugalom, kedv. E hiven teljesített kötelesség érzete a valódi boldogság feltétele. Vissza tekintve az elhanyagolt évre, vajlon és mily részben jutott osztályrészünkül e boldogságból? Szól a lelki kis harang — a lelkiismeret szava.

Foly, foly a dolgok összes rende — az idő, kezdettől végig; egy örök: az Isten! Minden perc egyegy részt szakaszt el életünkől. Minden mi változásaink: egymást felváltó kezdés és végezés. „Gyertya láng egész életünk, egy fuvallat a halál.“ Az elhalt év végpillanataiban önkénytelenül is jobban magunkba szállva: megtettük a számadást, s a ki nem gonosz, önmagának nem hazudhatott. . . . Az évekkal szaporodik a számadás, melyet mint tökéletesbülésre és örökkévalóságra hivatalott erkölcsi nemes lények tartozunk az esztendő, az idő, az élet Urának.

Boldog újévet kívánni, jó üdvös szokás. A kívánatok a szív virágai, a szeretet kifejezései. Az igaz, mondatik, a világ a formások, az üres ceremóniák mestere s hányszor nem vall valamit a száj, mitől oly messze áll

a szív. Elhangzik, leiratik sok kívánat újév napján, mint a polgári év kezdetén, de azért megmarad a hideg önzés, számítás, leselkedés, irigység . . . , pedig az emberiségben mind egy család tagjai, testvérek vagyunk, egy közös célra, a boldogságra törekszünk. Egyéni, családi, társadalmi életünk, az emberiség sorsa — a szeretet vallásán alapszik. A hit a politikával karöltve s mert igazsága fölötté áll, a politikát vezetve, a civilisatio eszközei. Jupiter és Minerva oszlopai porba omoltak a kereszt előtt. Kívánjuk, szerencsés s üdvözölj legyen az új év kezdete s egész folyama: mi magunkon áll az: munkáljuk a szív nemesbülését, az értelem világosodását, az akaratnak jobbá lételet! Legyen hitünk szilárd, reményesünk erős, szeretetünk lángoló s im' mosolyog felénk a szerencse, a boldogság karjaink közt van . . .

Mig bírjuk az idő kegyelmét, semmi sincs elveszve, kinek ideje van, van élete, mindene. Élvezet után rohan a világ, mely az életkönyvből mit se tanul. „Elmuland ami életünk, mint a felhő minden nyom nélkül... Jertek, élveztek a világ javait, még ifjak va-

gyunk, sebesen. . . . koszorúzzuk meg magunkat rózsákkal, mielőtt elhervadnak. . . .“ A világias rosz szellem e jellemzése, fájdalom, korunkra is annyira alkalmazható; sok látszat, kevés valóság. „Videri et non esse.“ (Látszani és nem lenni.) Boldog új évet kívánunk: rajjunk áll, hogy emberileg lehetőleg boldoguljunk: a szeretet vallása, a kereszténység szellemében munkálkodjunk; az önzés a legtöbb romlás, nyomorúság anyja, ez hiúsítja meg közzjóra ható eszmék és vállalatok diadalát. . . .

Januárhó a rómaiak Janus hamis Istenétől vevé nevezetét s a császárok ideje óta az évet e hó 1-jével kezdék; földi boldogságunknak is egyszersmind legfőbb tényezője s lényeges feltétele lévén Jézus szt. religiója, a szeretet vallása: a hálal telt keresztény nemzetek az Ő születésétől, s miután januárhó első napja, mint karácsony nyolczada avval tulajdonképp egy ünnepet tesz, ettől számítják a polgári év kezdetét, mely nap polgári ünnep, de mint Urunk körülmelettetésének napja, az egyház ünnepe is.

B. ú. é. k.

Béla.

rényletek koronás fők ellen, négy egy év alatt. Kettő Németországban, egy a spanyol és egy az olasz király ellen. Árát a népek szabadsága adta meg, fölidézőn a reakció szellemét s jogalapot tolván oly intézkedések talpa alá, melyek határozottan despotikus természetűek.

Mind ez erőszakos zürzavarok elleni tiltakozás gyanánt magaslik ki ez év történetében a béke műve, a párisi kiállítás, mely Európa nyugatán valóságos ellenképe volt mindannak, a mi a keleten történt s még kirívóbbá tette annak barbár színezetét és szembeszökőbbé a saját magasztos fenségét.

De hogy a vad indulatok nem szégyenültek meg a béke templomának ragyogásától, bizonyítják a Rhodope-hegységben mohamedán lakosok ellen elkövetett muszka-bolgár kegyetlenségek, melyek oly szégyen-bélyegét nyomják a XIX. század utolsó évtizedére, a minőhöz a barbár korszakokban is kevés van hasonló. És bizonyítja azt, hogy az Európában nem el-, hanem csak egy időre lefojtott háboru kitért Ázsiában az oroszok által felzigartott afgán fejedelem és az angolok keletindiai seregei között és foly ma is.

De magára Magyarországra nézve sem volt ez év kedves emlékü, még ha a politikáról nem akarunk is szólni.

Ez év történetéhez tartozik fölemlíteni, hogy a nemzet ez idén ujtotta meg törvényhozását további három évre. Több szerencsével választott-e, mint annak előtte, vagy még olyannal sem: a jövő fogja megmutatni.

Ez év történetébe tartoznak azok a borzasztó árvizek, melyek két virágzó városunkat, Miskolcot és Egert részben elpusztították s vagyonban úgy, mint emberéletben felbecsülhetetlen kárt okoztak.

Az idei rendkívül bő szüret szintén a ritkább jelenségek egyike, melyeket itt felemlíthetünk.

„V. U.“

Árviz.

A vidékről már több oldalról jeleznek vízáradásokat; de fájdalom a mustan felépülő veszély valószínűleg elenyésző csekély azon katastrofákhoz képest, melyek a napokban hullott rendkívül hótömegek olvadásakor fognak beállani. Még a főváros lakói sem érezhetik magukat egészen biztosan, s öszintén csatlakozunk a közmunkás megrovásához, amelylyel azon könnyelműséget sújtotta, hogy az ördögöknek a Dunába való torkolását most akarják rendezni, mikor minden nap bekövetkezhetik oly magas vízállás, mely a vízépítési munkalattal lehetetlenné teszi, pedig ismeretes dolog, hogy az említett szabályozás mennyire sürgős, mennyire fontos. De még egy sajnos mulasztást kell regisztrálnunk, s ez az, hogy ismét csak a jövő tavaszra halasztották a csatornatorkolatoknál tervbe vett el-

záró készülékek felállítását, a melyek pedig jelentékenyen megkönnyítették volna az évi két rendszeres áradáskor már rendszeresen szűk-ségessé váló s oly tömegtelen pénzt felemészítő szivattyuszolgálatot. S midőn a fővárosban ily aggasztók a viszonyok, milyenek még azok a vidéken, ahol, a Tiszavölgyét kivéve, ugy-szólván még csak nem is gondolnak a vizek rendezésére! Hogy ezen nagyjelentőségű és legtöbb esetben kevés pénzzel végrehajtható munkalattal halogatása és elhanyagolása mily csapás az országra, azt eléggé mutatja az évenként megújuló szomorú árvízkrónika, melyet sajnos, már lapunk első számában meg kell kezdenünk. Legújabbán Máramaros megyéből, Nagyváradról jeleznek áradásokat. Máramaros-sziget, Técső, Huszt viz alatt állanak, 1878. decz. 22-én azonban a víz 60 cm-rel (23 hüvelykkel) apadt; ezen áradás következtében a vasúti forgalom Királyháza és M.-Sziget között beszüntetett, a töltések stb. kiigazítása néhány nap alatt megtörténik, mikor is a közlekedés meg fog nyílni. Nagyváradon ugyan még nem lehet tutajozni az utcákon, de közel állnak hozzá: a Körös fenyegetően nő, perczről-perczre; a közeli napokban a víz magasság 3 1/2 méter (11 láb) volt; számos tutajt s csónakot elragadtott s a hidépítési munkalattal is komolyan fenyegeti; a pinczékét ki kell üríteni mert egymásután megtelnek vízzel, a főcsatornába szintén behatolt a gonosz elem, a mi az esetleg beköszöntő katastrofát még horzástóbbá teheti. A Porondon s a Füzesen, az épen érkezett tudósítások szerint, a víz kiöntött, a lakók menekülnek. Ha a Körös még 20 cm-rel nő, a legrosszabbtól lehet tartani. — Szegeden is nem csekély az aggodalom; két oldalról jeleztek a főkapitány-ságnál áradást és pedig Aradról, hol a Maros három lábat áradott, s Szigetről a Tiszának hat lábnyi áradását.

A törvényhatóságok rendészeti közegeiről.

Addig, míg a törvényhozás véglegesen nem intézkedik a rendőri közegekről, mi — kik a szakirodalom terén a közügyekkel foglalkozunk: igyekezzünk a hiányokat kimutatni, mert a „visszaélések“, a visszás állapotok annyira elharapóznak, hogy később a dolgot segíthetni készségre nehezebbé teszik.

Egyelőre számítanunk kell a mostanig létező rendészeti elemekkel s ezeket, mint ugyanannyi tényezőt, felhasználni a szebb jövő elkészítésére. Mert hiában, a rendszert szervezni kell; ez így nem maradhat mint most van.

Ily elemek, vagy ha jobban tetszik, tényezők, a köztörvényhatósági rendészeti közegek, ezekről kívánunk e helyen szólni.

A köztörvényhatósági rendészeti közegeknek kezei minden oldalról meg vannak kötve,

szabad mozgás és önálló cselekvés lehetőségét különböző eltávolítható körülmények s akadályok teszik illusziussá.

Ez állítunk valódisága mellett szót: 1. a municipális rendészeti közegek választása; 2. azoknak a kerületi vagy meg nem határozott járásos szolgabírákkal szemben alárendelt, vagy meg nem határozott állása; 3. a municipiumoknak rossz gazdálkodása következtében a rendőri état-nak csekély mérvű dotatója és 4. ebből folyólag a rendőri segélyszemélyzet kis száma és hiányossága.

Nem akarunk ezuttal még egyéb akadályokat is felemlíteni, melyek vidéki rendőrségünket a danaidák munkájára kárhoztalják, nem akarjuk ezuttal a területtől függő illetékességi kérdésekből származó hátrányokat, sem a csendbiztosok s egyéb municipális rendőrök hatáskörének bizonytalanságát elemezni, mert akkor hirlapi cikknél terjedelmesebb munkalatt megírásába kellene bocsátkoznunk, amire ezuttal vállalkozni nincs szándékunkban.

Elég, ha ez alkalommal az elősorolt pontokat tesszük behatóbb figyelmünk tárgyává.

A municipális rendőri állások sok törvényhatóságban választás útján töltenek be: vannak azonban már oly municipiumjaink is, ahol a főispán jogai közé soroltatott a rendőri állásoknak saját elhatározása folytán kinevezés általi betöltése.

Részünkről ez utóbbi módot tartjuk helyesebbnek, mert, jóllehet a municipális rendőrségnek fenntartása mellett foglaltunk állást, a jelen viszonyok között, amide ezenkívül más rendőrségünk sincsen, a kinevezés több garantiát nyújt arra nézve, hogy nem a kor-tesek által portált, hanem képességük és hajlamuknál fogva ajánlatos egyének fogják a rendőri állásokat elnyerni.

A választott rendőr nem a rendőrségi ügynek, hanem választóinak szolgálataiban áll és nem egy esetben van ép most érintett viszonyok miatt eljárásában akadályozva; mert sokszor az alaposnak látszó gyanu, avagy eljárására, és természetes, hogy ilyenkor akár tévedésbe ejtett, akár igaz uton jár, a tekintet, melylyel választóinak tartozik, felette nagy akadály a részrehajlatlan eljárásban. De nemcsak részrehajlatlansága szenvedhet hajtórést választói- vagy plane kortéseivel szemben, hanem erélye és tekintélye is szenvedhet ép azért, mivel választva van. Nem egy esetet tudunk, amide műveltebb polgárok ellenszögöltek oly rendőr tettei és rendelkezései ellen, ki, mint elég botorul mondani szokták, „nekik köszöni kenyerét.“ Ezenkívül bírhat a választott rendőr élénk hivatásérzettel, mert nem kötheti állásának ideiglenessége miatt egész életét ugyanazon pályához, nem törekszik jutalmazásra, illetőleg előléptetésre való kilátás hiányában szakmájában magát képezni, ha nem viszi hivatalát úgy, amint lehet és ameddig lehet, nem

táplálja azon meggyőződést, hogy az ő hivatása „rendész“nek s nem egyének lenni és nem igyekszik magát tökélyesíteni egy oly pályán, mely ideiglenes és az újra meg újra történendő megválasztás esetében is rózsákat nem terem.

Hogy municipális rendőrségünk az eddiginél jobb legyen, annak közegei mindenekelőtt kinevezés útján lennének alkalmazandók.

A szolgabírák, mint kerületi avagy járásbeli politikai főnökök, a kerületi csendbiztosokat vagy kapitányokat alárendelt tisztviselő-kül tekintik és oly állást foglalnak el velök szemben, hogy működésükben sokszor akadályozva vannak.

A szolgabírák sok helyen a maguk szolgálatára használják fel a csendbiztos legényeit s e visszaélést néhol oly mértékben praktizálják, hogy csendbiztos urannak alig van 1—2 legénye rendelkezése alatt. A szolgabírák a részben őket megillető, részben pedig maguknak arrogált jogoknál fogva kényük, kedvük szerint utasítják a csendbiztosot, avagy ott, ahol kellene, nem gyakorolják kerületi politikai főnökségükkel járó jogait, melyek magasabb szempontból tekintve kötelességüket képezik. Így aztán vagy hivatalbuzgó a csendbiztos, de buzgóságát nem gyakorolhatja segédeszközök hiányában, vagy épenséggel nem tesz semmit, mivel nincs senki sem a kerületben, aki cselekvéseit és mulasztásait ellenőrizné.

Egészen másképp állanak a dolgok, ha szorosban meg lenne határozva az a viszony, mely a szolgabírák és a csendbiztosok között fenálljon.

Figyelemre méltó az az országszerte tapasztalható városi jelenség, hogy sok törvényhatóság, de különösen a törvényhatóságok rossz gazdálkodásuk miatt adóságot adóságra halmozni kénytelenek, mert évi költségvetésében a szükséges és fedezet összegegyeztetése után tetemes hiánylatok mutatkoznak. E rossz gazdálkodás számos tervbe vett és felállítandó rendészeti intézet életbeléptetését teszi lehetetlenné, sőt magának a rendőri költségvetés minimuma leszállítását eredményezi. A helyett, hogy ezen oly fontos és az életviszonyoknak folyton növekvő sokfélesége folytán mindinkább complicáltabbá váló ügy emelése és fejlesztése képezhetné köztörvényhatóságaink gondját, folyton levonásokat tesznek a rendőrségre szánt összegekből, rosszul fizetik közegeiket, egyes előforduló eseteknél potom összegekkel csodákat várnak a rendőrségtől, és ott, hol a rendőr saját zsebéből fedezi a kutatás, nyomozás vagy üldözés előleges költségeit, hónapokig váratták, míg pénzt visszakapja.

A deficit törvényhatóságoknál nem lehet azt sem csodálni, hogy a rendőri segélyszemélyzet száma igen csekély, hogy ezeknek fizetése oly kevés, hogy meg nem élhetnek belőle s megvesztegetésekből csillapítják saját

Hadsi Lója elfogatása.

(Egy szemtanu elbeszélése után.)

Egy jelenleg Bródban tartózkodó barátom, ki Bosznia elfoglalásának dicsőségéből nem kis részt vindikál magának, a napokban levelet intézett hozzám, melyben fölszólít, hogy keressém föl Leipnik József őrmestert, most kiskereskedő a sziv-utcában, ki érdekes adatokat fog nekem szolgáltatni Hadsi Lója elfogatásáról, melyben ő nem csekély szerepet játszott.

Engedve a fölszólításnak, fölkerestem Leipnikot, a ki nekem készségesen beszélt el, miként fogták őt el Stipetics főhadnagy vezérlete alatt a félelmes bosnyák vezért.

Leipnik annyi tájékozottsággal adta elő az esetet, s annyira beavatottnak látszik az elfogató körülményeibe, hogy szavainak valóságos kétség nem fér.

De halljuk őt magát: „Még Visegrád bevételét előt történt. A József-erred, melyben én mint őrmester szolgáltam, akkor Rogaticzában székelt. Október 3-án délután három órakor az 5-ik és 7-ik századoknak „vártaparádés“-ra kellett volna kirukkolniuk.

Kézzel három előt Stipetics főhadnagy úr engem magához szólítva ezeket mondta:

„Leipnik őrmester, tudatom önnel, hogy mi most Hadsi Lóját meggyünk elfogni. A fiunkat ezt csak majd út közben szabad meg tudni. Vállalatunk, nem tagadom, kissé csiklandós, de annál nagyobb lesz majd a dicsőség, ha sikerül.“

Fél óra mulva már utnak is indultak. Elöl ment két kém, kik nekünk Hadsi Lója lakását voltak megmutatandók. — A kémek egyikét Jovánnak hívták. Mindketten keresztények voltak.

Az ötödik század parancsnoka Stipetics főhadnagy volt, a hetedik pedig Burda főhadnagy. Velünk volt Balogh József hadnagy is. Az út, melyen haladtunk, roppant sziklás és meredek volt. A Drinán átkelve egy óriási sziklát vettünk észre. Fönt a csucson egy őrszemű állott, a ki azonban alig látszott nagyobbak egy madárnál. Az út

mindinkább szűkebbé vált, ugyannyira, hogy csak egyenként lépdelheltünk előre. A katonák, kikkel már közöltem ezéltunkat, nagyon féltek ezen veszélyes helyen, de nem is csoda, mert itt tizenöt ember kényelmesen leülhetne volna mind a 400 emberünk.

Hat óráig masiroztunk már eredménytelenül. — Stipetics főhadnagy szemére veté a kémeknek, hogy ők 2 és fél órányira mondták Hadsi Lója lakását s íme most már hat óra hosszáig vezetnek bennünket járatlan rengetegekben anélkül, hogy emberi lakhelynek csak beninét is láttuk volna. A kémek erre azt felelték: „Pul szát!“ („Még egy fél órát!“)

Tovább mentünk tehát. Az út mindinkább járatalanabbá vált. A legénység csak roppant fáradtsággal tudott fegyverére támaszkodva előre hatolni.

Burda főhadnagy, ki lóháton jött, kénytelen volt lovát „bagázsia“-jával együtt visszahagyni, őt pedig, minthogy az út faramdalmi nagyon kimerítették, két katonáé vezette tovább.

Éjfél lehetett, midőn egy kis falu elé értünk; ha nem csalódom, Csiftlik-Odzsábnak hívták. Már távolról kutyaugatás ütötte meg fulunkat. A kémek itt megállították a csapatot s kijelenték, hogy nekik be kell menniük a faluba, hol egy török lakik, ez fog majd bennünket Hadsi Lója lakásához elvezetni.

Stipetics főhadnagy engem és még 10 katonát rendelt a kémek mellé.

A főhadnagy még ki sem adá a rendeletet, midőn közelünkben lövések dördültek el, melyek azonban nem tettek kárt a legénységben. E lövések okát maig sem tudom, pedig ezek később is követtek bennünket utunkban, anélkül hogy közülük csak egy is kapott volna sebet.

A faluba érkezve, szétszórva tüzfényt láttam pislogni. Veszve bittem már magunkat, mert e tüzeket tábori tűznek véltem. Pedig ezek az ablakokból pislogtak elő.

A kémek megálltak egy ház előtt s beszólítottak egy ablakon. Kis idő mulva az épületből egy török lépett elő, ki készséggel követett minket elhagyott csapatunkhoz. Itt a

kémek azt állíták, hogy egy fél óra mulva czeálnál leszünk.

Elindultunk mindannyian, csak hogy a vezető szerepét ezental az újonnan érkezett török vette át. Utunk ismét sziklakon és törmeléken vezetett keresztül, melyeket csak nagy fáradtsággal tudtunk megmászni.

Két óra lehetett, midőn egy erdőbe értünk. Az erdő közepén egy kis tisztást láttunk elterülni. A török itt megállította a csapatot, azután egy pár perczig értekezett Stipetics főhadnaggal, a ki a két századot egymás után 4 szakaszban, ugynevezett osztály-kolonban masiroztatta a kis lapályhoz.

Mindez azonban a legmélyebb csendben történt, úgy hogy sügdosva mondtuk el egymásnak a vezényszót. Ekkor már 4 és fél mérföldnyire voltunk a hadtesttől előttünk egészen ismeretlen vidéken, úgy hogy vezető nélkül talán vissza sem találunk volna. Szemünk már hozzá voltak szokva a sötétséghez, mintegy 1500 lépésnyire magunk előtt egy boglya alakú kunyhót vettünk észre, mely előtt kukoricaföld terült el. A török kém a kunyhóra mutatva, mondá:

„Itt van Hadsi Lója!“

E szavakra hangosan kezdett szívünk dobogni. Épen tanácskozni kezdtünk, mitevők legyünk, midőn a kukoricaföldből lövés dördült el és egy golyó köztem és Stipetics főhadnagy között futyult el. — Stipetics erre „Nieder!“-t vezényelt, és a katonaság hasra fektűt.

En ezután rendeletet kaptam 10 ember kíséretében a házba hatolni. A három kém és egy a Sokcsevics-erredből hozzánk beosztott tolmács velünk jöttek.

Ötszáz lépésnyire a kukoricaföld előtt megálltam az őrszertől; ide nem mertem behatolni, tartván attól, hogy ott nagyszámú ellenség is rejtőzhetik. A tolmács által „gkérdettem, ki lakik e házban? Mire egy férfihang (mint később megtudtuk maga Hadsi Lója volt) azt válaszolá:

„A ház gazdája!“

„Miért lött az imént?“ kérdézetem tovább.

„Azt hittem, hogy farkasok jönnek!“ volt a válasz.

„Jöjjen ki a ház gazdája!“ Erre aztán egy női hang azt válaszolá, hogy a gazda reggelig nem jön ki.

A mint körültekintek, hát csak azon veszem magam észre, hogy egy kém, a Jován, hiányzik. Rosszat sejték. Eszembe jutottak a zsepcsei huszárok, a kik tudvalevőleg szintén egy kém árulásának estek áldozatul, s kiknek — mellesleg megjegyezve — magam is láttam sírját. Rögtön visszafordultam az őrszertől és jelentést tettem. Stipetics főhadnagy szintén veszélyt látott ezen esetben s rögtön visszafordította a két századot. Hat óra volt, mikorra az erdőből kiértünk.

A főhadnagy rémitően boszankodott a felett, hogy annyi időt tarisznyáztunk el hiába s kijelenté, hogy inkább föbe lövi magát, mintsem hogy Hadsi Lója nélkül térjen vissza.

Tanácskozást tartottunk, melynek eredménye az lett, hogy nekem egy őrszertől a faluba kellett bemennem, kihívni a béget és még négy főbb tisztviselőt. Ezeknek a faluban kijelentém, hogy fegyvert ne hozzanak magukkal, másképp nem állók jól a közömben is ingerült katonákért. A bég nagy, izmos ember volt, nyakáról hatalmas guga csüngött alá! Szavamra készséggel hallgatott és négy tisztviselő kíséretében követett a főhadnaghoz, aki előt, mihelyt megérkezünk, melyen meghajtá magát. Stipetics barátságosan kezét fogott velem és így szólt:

„En Stipetics főhadnagy vagyok. Philippovics tábornagynagy urtól megbízást kaptam, hogy fogjam el Hadsi Lójat akár élve, akár halva. Itt négy száz ember van velem. Benn az erdőben pedig még 400 emberem van elrejtve. Hírül hozták nekem, hogy te tudod, hol van Hadsi Lója. Tanácsom: fedezd föl hollelét, máskülönbén téged agyonlövetlek, a falutokat pedig folgyujtatom!“

A bég újra meghajtá magát s röviden így válaszolt:

„Igenis tudom, s meg is mutatom, hol van.“

(Vége következik.)

maguk és családjaik éhségét, hogy ily feltétel alatt a leghívtányabb és legelhetlenebb emberek csapnak fel csendlegénynek vagy pandurnak, kinek tulajdonkép „legénynek kel-lene lenni a talpán” és élelmesebbnek, mint bárki másnak. A belügyminisiteriumban, hol a municipiumok költségvetései megvizsgálatnak és helybenhagyatnak, nagyobb figyelem lenne tehát fordítandó a rendőrségi költségvetési tételre s a municipiumokat utasítani lehetne, miszerint a politika iránt ne viseltesse az úgy hátrányára szolgáló szükkeblúséggel.

Czikkünkben kimutattuk municipális ren-dészetünk egynemű baját s hiányát; vajha igyekeznének az illetők ezeket orvosolni.

HETI SZEMLE.

A szentpétervári tanulók zavargása. A szentpétervári hivatalos lap a tanulók za-vargásairól a következőket közli:

„Mult év nov. utolsó napjaiban az orvos-sebész akadémiá tanulóit között, azon hirre, hogy a kharikovi állatgyógyintézet egy időre bezárattott, nagy izgalom keletkezett. A tanulók nem jártak az előadásokra, hanem gyülekeket tartottak, a mi pedig el van tiltva. Az izga-tottság több napig tartott s november 30-án nagyobb mérvet öltött. E napon a tanulók leg-nagyobb része csoportokat képezett az épület előtt, s oly fenyegető magatartást kezdett kö-vetni, hogy az intézet igazgatója szükséges-nek tartotta a közbelépést. Ez azonban nem vezetett sikerre.

Délután 1 óra körül a tanulók maguk közül többeket delegáltak, kik kijelentették az igazgató előtt, hogy azért uralkodik oly nagy izgatottság közöttük, mert nem tudják, mi eredménye lett az általuk a nagyherceg-trón-örökösökhöz benyújtott kérvényüknek, és mert tudni akarják, miért fogatott el több társuk. Az igazgató erre azt felelte, hogy azonnal fogja őket értesíteni, a mint az illetékes hely-ről erre vonatkozólag értesítést nyert. Ezzel azonban a tanulók nem elégedtek meg s a városi kapitánnyal kívántak beszélni, ki eset-leg az igazgató lakásán volt. Suroff tábornok erre megjelent, figyelmeztette a tanulókat eljárásuk törvényellenességére, s felszólította őket, hogy nyugodtan oszoljanak szét. A mint a küldöttek lejöttek a lépcsőn, egy körül-belül 300 főnyi tömeg fogta őket körül s heves vitakozás kezdődött.

A tömeg kisebb része az épület kapu-aljában foglalt helyet, hol a könyvtárhelyiség is van; nagyobb része pedig az utcán volt. A rendőrség felszólította őket, hogy oszoljanak szét; e felszólításnak azonban nemcsak, hogy nem volt eredménye, de a tanulók a rendőrök tiszteletteljes szavait illetlen és szem-telen kifejezésekkel viszonozták. Ekkor kilépett közejük a városkapitány. A tanulók kisebb része engedett az ő felhívásának és elszólt; a nagy többség azonban ott maradt s foly-tatta az ellenszegülést. Erre Suroff tábornok kijelenté, hogy ha a rendezavarás még tovább tart, kénytelen lesz katonai karhatalmat al-kalmazni.

A tanulók azt kiáltották vissza: „Ha így beszél ön, akkor fogasson el valamennyiünket,” s az eltavozottak egy része is visszatért és csatlakozott a zavargókhoz. Ennek követke-zésében a tábornok egy felszárad csendőrt ren-delt ki. Alig jelentek meg a csendőrök az utcán, a tanulók betörték az épület kapuját. Egy részük szeszaladt, többen azonban az udvaron maradtak, vagy a könyvtár helyisé-gébe mentek, a hol 142 tanuló fogtak el. Az elfogatás alkalmával nem történt ellenszegülés, s így nem alapos a városban elterjedt azon hir, hogy a tanulók tetleg bántalmaztattak volna. Magasabb rendelethe két tanár meg-nézte az elfogott tanulókat s azokon a bántalmazásnak semmiféle nyomát sem találták. A tanulók a szomszédos kaszárnyákban vannak elhelyezve.”

Anglia és Oroszország. Az angolok a szentpétervári ígéreteknek úgy látszik nem nagy hitelt adnak. A bizalmatlanságnak, mely-lyel az oroszok békés ígéretei iránt viselteknek a sugalmazott „Observer” kifejezést is ad, mondván, hogy Oroszország céljaira nézve soha sem lehetett tisztába jönni. „Az orosz diplomácia” — ugymond az említett lap — „soha sem pengetett oly békülékeny burokat, mint abban a pillanatban, midőn az orosz hadseregek a Pruth balpartján megjelentek; azon időben sokan, kik pedig ismerték Orosz-ország hagyományos politikáját, nem voltak képesek elhinni, hogy a londoni jegyzőkönyv-ek egyedül az lett volna célja, hogy a nyu-gati hatalmakat mindaddig foglalkoztassa, míg Oroszország katonai intézkedéseivel elkészül. — Ellenkezőleg pedig soha sem voltak Orosz-ország nyilatkozatai és tettei fenyegetőbbek, mint akkor, midőn Suvloff gr. lord Salisburynal a titkos egyezmény iránt alkudozott. Az orosz diplomácia örök időktől fogva meghátrá-lásait fenyegetésekkel, támadásait pedig békés nyilatkozatokkal szokta leplezni. Nagy vigyá-zatlanság volna tehát, ha tudnánk minden aggodalmaink, mivel jó hírek érkeztek Kon-stantinápolyból és az európai Törökország egyéb részeiből Oroszország eljárása felől és hír volna megjedinünk, ha információink ellen-kezőleg hangzanának. Nem marad ennélfogva egyéb hátra, mint nyugodtan és éberben bevárni, míg út az óra, melyben Oroszország színt vallani kénytelen és biztosan tudhatjuk, bará-tal, vagy ellenséggel van-e dolgunk. — Ha nem tévesztjük szem elől a politikai eszélyt, nem lesz nehéz az eldöntést kitalálni. Orosz-

ország pénzügyi és politikai helyzete abszolút szükségé teszi reá nézve a békét; de épen e tekintetben azt tanítja a tapasztalás, hogy ezen kivételes hatalomra nézve nem irányadó az általános politikai okoskodás. Komoly pénz-ügyi nehézségeknek vissza kellett volna tar-taniuk Oroszországot a török haborútól, mely milliókba került és politikai belzavarok despo-tikus kormányokat épüget indíthatnak a körül-ményekhez képest haborúra, mint be ére. Merre fog ezuttal a mérleg billenni, azt bajos volna megjósolni. — Az orosz politika üzelméi kiszámíthatatlanok; minél nagyobb bizonytalan-ságban vagyunk azokra nézve, annál inkább tisztában kell lennünk saját céljaink iránt. Nem tudjuk, és talán nem is tudhatjuk meg, vajlon Oroszország a berlini szerződést végre-hajtani akarja-e, vagy sem; a mit azonban tudunk, és a mit Oroszországgal is tudatunk kell, az az, hogy a szerződést Oroszország hozzájárulásával, vagy e nélkül, végre kell hajtani. Egész Európa kötelezte magát erre, főleg pedig Anglia kormányának határozott nyilatkozatai által. A szerződés végrehajtásának az azt aláírt hatalmak egyike sem szegülhet ellene; s ha mégis ez irányban kísérlet tétetnek, az határozottan és erőlyesen vissza-utasítandó.”

HIRHARANG.

*** Boldog újévet kívánunk** lapunk t. előfizetőinek és azon munkatársainak, kik a mult évben is fölkeresték lapunkat, azt anyagi és szellemi támogatásukkal fentartották. Visz-szatekintve az ő évre, megnyugvással mond-hatjuk el, hogy lapunk érdekében megtettünk mindent, mi hatalmunkban állott, s ezentul kettőzötteti erőlyel fogunk iparkodni, hogy a t. olvasó közönség igényeinek megfelelőe, anyagi és szellemi támogatásukat a jövőre is ezentul nagyobb mértékben érdemelhessük ki.

*** Újévi tisztelgés.** Megyénk szeretett főispánjánál az újévi alkalmából nagy volt a tisztelgők száma. A megyei tisztkar alispá-nunk vezetése alatt, a kir. törvényszék köz-tisztelében és szeretetben álló elnökével élén, a közös hadsereg és a honvédség, a városi hatóság, adófelügyelőség, szóval az itt létező hivatalok tisztviselői tömegesen és egyenként kívántak az új évben azon férfiak minden jót, kit az egész megye közönsége büszkén vall magának, s ki jelleme, igazságszeretete és jó szive által nemcsak egyesek, de az egész megye közönségének ragaszkodását bírja. Mi is részünkről örömmel csatlakozunk a nagyszámú tisztelgők seregéhez s velök kiáltjuk, hogy ő méltóságát a Mindenható az új évben is jó egészséggel tartsa meg csa-ládjá s meggyék örömeire.

*** Diszbed.** Szeretett főispánunk ven-dégszerető asztalához az újévi alkalmából a helyben állomásozó közös hadsereg és hon-védség tisztikara, a polgári hatóságok közül Várady Mihály kir. tanácsos és törvényszéki elnök, Dr. Duka László törvényszéki bíró, Risztics járásbíró, Kulifay Lajos polgármester, Hadfy kir. közigazgató, Hadzsics megyei jegyző és lapunk szerkesztője, az egészszen 36 szem-ely volt hivatalos. Az első felkösöntőt ő méltósága mondta; illetve felséges uralko-dónkat és a magas uralkodói házat; és után a győzelmes hadsereget emelte poharát, Olu-jevics alezredes a közszereletben álló főis-pánért, a főispán köztisztelében álló törvény-széki elnöküknél s az ahhoz méltó bírákért stb. A gazdagon terített ebédnek csak az esteli idő vetett véget, azaz hogy vége lett volna, ha ő méltósága az egész vendégkoszort estelire is meg nem hívta volna. A társaság estelire is megjelent s éjfel utáni időzött főispánunk vendégszerető házában.

*** Közigazgatási bizottság.** A gör-kei. szent ünnepek miatt meggyék főispánja a közigazgatási bizottság folyó évi január havi rendes ülését, melyben a fegyelmi és gyám-ügyi választmányok is megalkintatni fognak f. hó 14-ik napján, d. e. 10 órára tüzte ki.

*** Kinevezés és áthelyezés.** Szeller László perjamosi szolgabírósi megyei irnok lekösönése folytán főispán ur ő méltósága Gyertyánffy Dénes szolgabírósi irnokot Nagy-Szent-Miklósról Perjamosra helyezte át hasonló minőségben, nagy-szent-miklósi szolgabírósi irnoknak pedig Pecsujacz Milovj nagy-kikindai lakost nevezte ki.

*** Fáklyás menet.** Megválasztott derék polgármesterünk tiszteletére a város polgár-sága fáklyás zenét rendezett, a melynél Dr. Stassik Ferencz, keresett derék ügyvédünk magyarul, Kollarits Mihály németül és Krstics János városi főjegyzőnk szerb nyelven tar-tottak beszédet. A polgárnyeg mind a három beszédre válaszolt, megköszönve a baráti vonzalmat és egyelőrtérre intve a város pol-gárságát. A menet impozans volt, a rendezők dicséretet érdemelnek.

*** Új egyházgondnok.** A helybeli róm. kath. egyház, elnökeül, megyei derék főorvo-sunkat, Dr. Plechl Szilárdot, választotta meg.

*** Árviz.** Megyénk főispánjához minden oldalról jönnek a táviratok, a melyekben a vizek rohamos áradását jelzik. A Maros né-hány nap óta rohamosan nőtt ugyszinte a Bega, Berzava és Temes folyók hasonlóan. Igen természetes, hogy ez áradások miatt a Tisza folyam annyira megáradt, hogy a ve-szedelem ismét a telőpontra hígott.

*** Centinarium ünnepély.** Torontál-megye bizottsági közgyűlésében a Temes-váron tartandó centinarium ünnepély ren-dezése körül felmerült költségek fedezésére egyelőre 1000 frtot utalványozott.

*** Névnapiünnepély.** Szt. János apostol s evangalista ünnepe mint a n.-becskereki polgári községi iskolák igazgatója tek. Pecz János úr évfordulási becses névnapián szép kis tartsaság gyűlt egybe az ünnepeit la-kásán örömdüvölettel nyilvánítani az érdem-dus igazgató, magas látkörű tan-ferfiú, közszereletű honpolgár, elő-zékeny házigazda, áldozatkész jó barát iránt, ki az emberi hivatás sokoldalú-ságában mély gondolkozás s lángoló szive szerint oly fáradhatatlan, önfeláldozólag eljárva, az általános elismerés koszoruját vivá ki ma-gának; megvagyunk győződve, a szerencse hő kívánatokban, a tisztelet, szeretet érzelmeiben, melyek — az ép e napon szentelteni szokott bortól nevezett — szt. János áldásig egysze-rűen, oly szívből nyilatkoztak s irásban is tétettek, összes nemes városunk osztalozók: éltesse az ég Ura kitartó erőben, egész-ségen, angyali jóságú kedves nejevel egye-temben túl-túl az arany menyegzőn is!

*** Új szolgabírói kerületek.** A magas miniszterium által engedélyezett két új szolga-bírói kerület, u. m. a párdányi és az alibunári szolgabírói kerületek, működésüket már meg-kezdették.

*** A nagy-becskereki jótékony nő-egylet** által saját pénztára javára évenként rendezni szokott táncszivalmak, fényes anyagi eredményük és látogatottságuk folytán mindéig kiváló helyet foglaltak el a farsangi mulat-ságok közt. Ezen eredmény kivívását úgy a jó hírnevének örövendő egylet emberbaráti céljai város és vidékünk közönsége által szándékolt felkarolása és támogatásának mint az egylet élen álló személyiségek iránt viselt közbizalom kifolyásának tulajdoníthatjuk. A legközelebbi „nőegyleti ball” 1879. évi fe-bruár 8-án fogván megtartatni, mi részünkről városunk e derék önfeláldozó ügybuzgóság és szakavatottsággal vezetett egyletének a legjobb sikert kívánjuk, mely siker annál is inkább be fog következni, minthogy az Al-másy Zsófia, Bakalovich Helén, Botka Márta, Czieger Paulin, Demkó Katalin, Filkovic Jo-zsefa, Hesse Petronella, Jarmatzky Matild, Keilner Emilia, Kokits Matild, Mencer Ika, Mike Justina, Molnár Emma, Plechl Szidonia, Stagelschmidt Berta és Tichy Emma urhöl-gyökköb álló — a meghívásokot eszközölő — balbizottságnak sikerült a bályanyai tisztségre, meggyék egyik legtiszteltebb hölgyét, a női és honleányi erényekben dús és a jótékony-ság terén kiváló érdemeket szerzett Gyertyánffy-Csavosy Jozsefa urnő ő nagyságát megnyerni. A rendező bizottság, mely Kulifay Lajos érdemes polgármesterünk elnökele alatt, Balás Frigyes, Bielek Antal, Georgievics Sándor cs. és kir. százados, Gesztessy Ákos, Grandjean Ede, Grandjean József, Dr. Haidegger Lajos, Jovanovics Sándor, Kéler Ákos, Kising had-nyagy, Dr. Kiss János, Nagy Endre, Pataky Károly, Schopf Alajos, Szekulics főhadnagy, Somoskegy hadnagy, Dr. Stassik Ferencz, ifj. Vecsey Istvan és Weisz Zidor urakkól ala-kítottat, mint értesülünk, mindent el fog kö-vetni, hogy a résztvevő t. közönség ez alka-lommal amugy igazán kedve szerint mulatván, a nagy-becskereki jótékony nőegylet 1879. évi bajait sokáig kedves emlékekben tarthassa.

*** Berlinből** írják: „Sans-souci”-i liget-ben egy osztrák tiszt és báró W. . . . mecklen-burgi földbírtokos közt pisztoly-parbaj vívottat. Gróf R. . . . ki mint osztrák dragonyostiszt az 1866-iki porosz elleni hadjáratban porosz hadi fogságba esett, több ideig a bischofs-wardai kastélyban fektett sebeiében, hol is az őt ápoló házi kisasszony egy barátnéjával W. . . Hedwig bárónővel alkalma volt megismerked-hetni. Felgyógyulása után látogatást tett a Mecklenburgban lakó családnál, sőt Ausztria-Magyarországban történt visszaterése után is gyakran látogatott Poroszországba. Nem-sokára jegybe lépett a kisasszonnyal és 1869-ik évben nőt vett. A házasság azonban nem volt szerencsés. A fiatal tiszt ledér életmódja és kicsapongó szokásai következtében, és miután saját vagyonát, valamint neje hozományát el-pazarlár, csakhamar elveszté neje szerelmét, ki az 1873-ik évi világhájlítás idejében, egy párisi szállodából, hol épen férjével időzött, egy szép napon Sir C. . . y angol tengeré-sztisztellel megszökött. R. . . ki könnyelmű-sége daczára nejt igazán szerette, sokáig hasztalanul kereste hűtlen hitvesét, azonban eredménytelenül. A mult farsangban véletlenül a „Maison d'oree” terembe találkozott vele. Mihelyt a grófné azonban férjét megpillantá, kiserőjével eltűnt egy mellékteremben, és az utána siető gróf ismét elveszté nyomukat, míg a mult napokban Berlinben ismét nyomára akadt. Még mindig az angol tengerészisztellel tartott. A gróf elégtételt követelt a csábítótól, és mint említők, már parbajt vívott a két férfi. Sir C. . . y melibe kapott egy golyót, és e pillanatban élet-halál közt fekszik. Az egész ügyet nagy titokban tartják, mert, mint mond-ják, Sir C. . . Angolhon legelőbbkelő család-jainak egyikéből való, és a bárónő is nagyon ismeretes német nemzetiség ivadéka. A levelező legjobb forrásból azon hírt veszi, hogy a német udvar egy igen magas rangú hölgye azon kívánalmat fejezett volna ki, hogy e sajnos ügy lehetőleg kevés zajt okozzon, és így bizton várható, hogy e tragodiának nyilvános utójátéka nem lesz.

*** A „Peleskei nótárius”** versekbe szedett törtéjét kiadja a Franklin társulat, hogy ez alak, mely oly általános kedveltségben részesült egykor a magyar közönség előtt: a feledéstől megóvassék. A népkönyvtárak is nyernek e mű kiadása által, mert a nótárius úr élményeit ezentúl is szivesen olvasandja népünk a kapuk előtt és malom alatt.

IRODALOM.

Új zeneművek. Táborosky és Pársch zenemű-kereskedésében megjelentek: Négy kedvelt népdal: 1. Ritka, ritka, ritka búza. 2. Sarkon van a Buza János korcsmája. (Min-den este fuvalózik sokáig.) 3. Béköt vertem. (Temetőben látalak meg.) 4. Sötét az éj. Énekhangra zongora kísérettel (vagy zongorára külön) alkalmazta Huber Sándor. Ára 80 kr.

APRÓSÁGOK.

Tanító: — Miért hosszabbak nyáron a napok mint télen?
Tanuló: — Mert nyáron meleg van, a melegek pedig az a tulajdonsága, hogy a testeket kiterjeszti.

— Vegyen föl a szekerére — könyörög az utas egy trágyát vivó fuvarosnak.

— Nem tehetem, szegény ember, lássa nehé am ez a trágya, alig bírják huzni lovaim — szól a fuvaros.

— Vegyen föl, áldja meg az isten; ha kicsit nehezebb lesz is az a trágya, elbírják izmos lovai — rimámkodik az utas.

— Még egy valamire pofát nem látam — hen-czeg egy pökendi gavalér, akarám mondani: fagallér, a táncszünetkor sétáló nőkre célozva.

— Sajnálom, uram. Ugy hát méltóztatassék tükörbe tekinteni — felel neki egy nem kérdezett hölgy.

— Ki itta meg a pálinkát? kérdi a gazda.
— Én, felelt a felesége — mert én semmiféle pálinkát nem török meg a háznál.

Egy bizonyos családban azon praktikus szokás van divatban, hogy az ifjabb nemzedéknek nem ké-szítettnek új ruhát, hanem előírának egy már hétszer ki- és befodított, elzúllott krispint, abból aztán varrat-nak ünnepi díszöltönyt.

A család legfiatalabb sarjadéka, egy még a negy-venes években szerepelt, sok elemi csapáson keresztül-ment bundából kapott új ruhát, amely annyira kopott volt, hogy a gyerek rövid idő múlva kipottyant belőle.

— Hókásfejtől éhbetetlen semházi impostort, öreg-apát eltudta ezt a kaputot harmincz esztendeig hor-dozni, te meg alig viseled két hétig, már is elszagadtod? Nojszen, gyönyörű gazda lesz belőled — pirongatja az anyja.

Lotto-huzások.

Bécs december 21-én: 15, 72, 82, 22, 67.
Legközelebbi huzás január 4-én.

Budapest dec. 28-án: 50, 59, 21, 63, 65.
Legközelebbi huzás január 11-én.

Szeben dec. 31-én: 88, 38, 33, 40, 73.
Legközelebbi huzás január 14-én.

Prága dec. 31-én: 24, 22, 82, 34, 5.
Legközelebbi huzás január 14-én.

Heti naptár.

Január 2-től január 8-ig 1879.

Hő- és heti-nap	Kath. és prot. naptár	G ö r ö g naptár	Uj
1. Minekutána Herodes meghalálózván. Máté 2.			
2. Csütörtök	Makarius	21 Julianna	☾
3. Péntek	Genoveva	22 Anastasia	☾
4. Szombat	Titus, Izab.	23 10 vértanu	☾
5. Vasárnap	E. Telsphor	24 A. 29. Eug.	☾
6. Hétfő	3 Károly	25 Karács.	☾
7. Kedd	Valentin, B.	26 Karács.	☾
8. Szerda	Severin	27 Istv., vért.	☾

NYILTÉR. *)

Figyelmeztetés.

Bárvárt Károly urnak azon nyilatkozatára, hogy az ő sósborszeszké-észitmény minden más hasonló ké-észitményt felülmul s ennek hibonyi-tására a szegedi országos kiállítás nyert érdem-éremre hivatozik:

Van szerencsém a sósborszeszt fogyasztó tisztelt közönséget figyelmeztetni, hogy amennyiben Bárvárt úr készitményét ezen nyilatkozata folytán az enyém fölé is helyezi — mit én felszólás nélkül nem hagyhatok, — sőt tiltakozom azon meggyőzéssel, hogy a mennyiben a szegedi kiállít-tás alkalmával házamból távol lévén, készitményemet én ki sem állítottam, s így meglehet, hogy Bárvárt úr czikkére érdem-érmet nyert, mert talán ő volt egyedül, ki sósborszeszt kiállított?!

Részemről csak is a nagy közönség véleményét tekintem illeté-kesnek, mivel készitményem for-galmának fejlődését észlelem, s megnyugszom a kezeim között levő számos tekintélyes embertársaimnak sósborszeszkészitményem hasznosságára vonatkozó elismerő s részben köszönő nyilatkozataiban.

Budapesten, 1878. december 20-án.

Brázay Kálmán.

*) Az e rovat alatt közölt czikkért nem vállal fele-lőséget a szerk.

8626. sz. k. i. 1878. **Hirdetmény.** (4-1.1)

Miután az 1875. évi XLVII. t. cz. 2. §-a szerint az adós tőke utáni évi kamatok, melyek jelzálogilag biztosítva vannak, az elért évi általános jövedelmi pótdó összegből levonásba hozhatók, felhívom mindazon ház- és földtulajdonosok, a kiknek birtokaikon ilyenmő terhek léteznek, hogy az erre vonatkozó bevallási ivatek 8 nap alatt a helybeli városi számvétségnél annál bizonyosabban bemutatassák, mert különben ezen határidő eltelte után a törvény értelmében eljárás fog követetni.

A polgármesteri hivataltól N.-Beeskereken, 1879. évi január 1-én.

Kulifay Lajos,
polgármester.

3. 8626. **Kundmachung.**

Nachdem laut § 2 des XLVII. G.-A. vom Jahre 1875, die jährlichen Zinterzinsen von den fälligen Kapitalien, welche hypothetarijch fichergestellt sind, von der erzielten allgemeinen Einkommensteuerzuzugsjume abgerechnet werden können, werden alle jene Haus- und Grundbesitzer, auf deren Realitäten derlei Lasten vorfinden, hiemit aufgefordert, die diesbezüglichen Befehntnisse binnen 8 Tagen bei der hierfälligen Buchhaltung um so gewisser einzubringen, als ansonst gegen Jeden nach Verlauf dieser Frist im Sinne des Gesetzes verfahren wird.

Vom Bürgermeisterramte Gr.-Beeskere, am 1. Jan. 1879.

Ludwig Kulifay,
Bürgermeister.

Бр. 8626. **Објава.**

Почем по смислу §. 2. XLVII. зак. чл. од год. 1875. годишње камате, које су хипотекарно осигуране од постигнуто своје опште додате приходне пореза одрачуване бити могу, позивају се овим сви они поседници кућа и земаља, на чијим испокрпностима таквих терета имаде за 8 дана оноваршом књиговођеству с тим извештаје предаду, јер ће се иначе против сваког по истеку овог рока у смислу закона поступати.

У Вел.-Бечкереку, 1. јануара 1879.

Лудвиг Кулифај,
градоначалник.

1130. sz. **Értesítés.** (197-3.3)

A bega-csatornai hajózó közönség ezennel értesítetik, hogy a kis-kostelyi zsilipen előforduló javítási munkák eszközölhetése végett, a kis-kostelyi zsilip 1879. évi január 1-től február 15-ig egészen zárva lesz.

Temesvárott, 1878. évi december 10-én.

A bega-csatornai kir. mérnöki hivatal:
Péché József,
kir. főmérnök.

7694. sz. 1878. **II. árverési hirdetmény.** (204-3.2)

A módosi kir. járásbírótság mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a cs. kir. szab. al. osztrák földhitelintézetrék br. Radossevit Tivadar és Lajos elleni árverési ügyében a 7299/78. sz. a. végzéssel 1878. nov. 21. kiltüve volt 2-ik árverési hatánap elhalasztott és felperes kérelme folytán 1879. évi január 16-ik napon, d. e. 10 órakor, Neuzina községhezálal újból kiltüzetik, mely alkalommal a velika-gradai 118. és neuzinai 401. sz. tjkben foglalt ingatlanok a már közlött feltételek alatt el fognak adatni.

A módosi kir. járásbírótság mint telexkönyvi hatóság. Módoson, 1878. évi november 26-án.

Kozma Imre,
kir. albíró.

7707. sz. 1878. tkv. **Árverési hirdetmény.** (201-3.2)

A módosi kir. járásbírótság mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Herczfelder Izidor budapesti lakos végrehajtónak, Napholz Mátyás végrehajtást szenvedő ellen a még fenálló 8939 frt. 94 kr. és jár. végrehajtási ügyében ezen újított árverési kérvénynek a nagyméltóságú magyar kir. Curia mint semmitőlőszéknek 15327/1878. sz. a. végzése szerint kiigazítva hely adatik, és ennélfogva a velika gradai 116. sz. tjkben A. I. alatt 116., 118., 137., 141. részl.-sz. a. Napholz Mátyás nevével álló ingatlanok tartozékaiól álló és tulajdonaul felvett 175320 frtra becsült ingatlanai az 1879. évi február 24-ik napján, délelőtt 10 órakor mint első, és 1879. évi márczius 26-ik napján, délelőtt 10 órakor, mint második határidőben, H.-Neuzina községhezálal megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-szor. Kikiltátsi ár a fennebb kiltett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kiltüztött birtok nem fog eladatni.

2-szor. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 17532 frt. készpénzben, vagy magyar állami értékpapírban a tőzsdéi árfolyam szerint a kikiltött kezehez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételárt három egyenlő részletben, és pedig: az első részlet az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 8 nap alatt, a második részlet ugyanazon naptól számítandó 6 hónap alatt, az utolsó részlet ugyanazon naptól számítandó 12 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 8% kamatokkal együtt ezen kir. telexkönyvi hatóságnál előre kieszköztelt utalvány alapján a módosi kir. adó-mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

4-szor. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkar ellen biztosítani.

5-szor. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltek felek bármelyikének kérelmére a perds. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni, és csupán egy határidőnek kiltüzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felöl szerkesztő: Balás Frigyes. Főmunkatárs: Dr. Szentkláray Jenő.

Felhívom azokat, kik az árverésre kiltüztött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részbeni kereseteiket a hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telexkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítatni.

Végül felszólítom azon jelzálogos hitelezőket, kik nem ezen telexkönyvi hatóság székhelyén, vagy annak közelében lakknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, ellenkező esetben Mattanovich Károly módosi ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A módosi kir. járásbírótság mint telexkönyvi hatóság, 1878. évi november 26-ik napján.

7280. sz. 1878. **Árverési hirdetmény.** (203-3.2)

A nagy-beeskereki kir. tsvszek mint telexkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kukin Jozsa és érdtárs végrehajtónak

a) Zakits Obrad és Nera ellen a szerb-aradáci 40. jkvt 73., 74. r.-sz. 150 frtra becsült ház és háztelkük, s ahhoz tartozó 631., 1215., 1534. 1653. és 1921. r.-sz. 400 frtra becsült negyed telkükre;

b) Bacskin Mita (Demeter) ellen a nejevél Jovanával közösen birt szerb-aradáci 92. tjk. 168., 169. r.-sz. 150 frtra becsült ház s háztelék felére — 736., 922., 1206., 1398., 1812/a. és 2049. r.-sz. 400 frtra becsült negyed telek föld felére;

c) Tadin Szima és Natalia ellen szerb-aradáci 237. tjk. 430., 431. r.-sz. 150 frtra becsült házuk, s háztelkük 698., 824., 1309., 1506., 1690. és 1916. r.-sz. 800 frtra becsült feltelkük, valamint + 1100. és 1102. r.-sz. 40 frtra becsült 1240 □-ól szőlőjokre; s végre

d) Popits Acza és Paja ellen szerb-aradáci 277 tjk. 500. és 501. r.-sz. 200 frtra becsült házuk s háztelkük, 745., 979., 1286., 1586., 1739. és 2001. r.-sz. 800 frtra becsült feltelkük, valamint + 1050/b. r.-sz. 20 frtra becsült 718 □-ól szőlőjokre az 1879. évi január 28-ik napján délelőtt 10 órakor mint harmadik határidőben a Szerb-Aradáci községhezálal megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fognak, u. m.:

1-szor. Kikiltátsi ár a fennebb kiltett becsár.

2-szor. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% készpénzben a kikiltott kezehez letenni, ez alul kivételnek végrehajtatók és képviselőjük, kik bánatpénz letétele nélkül árverelhetnek, de kötelesek lesznek a megállapított előnyös teltelre nyomban legfeljebb 3 nap alatt lefizetni a 7-ik pontban felemlített következő terhe alatt.

3-szor. Vevő köteles a vételárt két egyenlő részletben, és pedig: az első felét az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második felét ugyanazon naptól számítandó három hónap alatt minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 8% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszéknel előre kieszköztelt utalvány alapján a nagy-beeskereki kir. adó-mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkar ellen biztosítani.

5-szor. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése, vagy ha felperesek maguk a vevők lennének az ő követelésök előtti elsőbbséggel bíró jogosultak teljes kiltigítéséről szóló bizonyítványok kimutatása után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltek felek bármelyikének kérelmére a perds. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kiltüzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhívom azokat, kik az árverésre kiltüztött javak iránt tulajdoni, vagy más igényt avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részbeni kereseteiket a hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszék telexkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítatni.

Végül felszólítom azon jelzálogos hitelezőket, kik nem ezen kir. tsvszek székhelyén, vagy annak közelében lakknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésök végett helyben megbízottjait rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentésk be, ellenkező esetben Szávits István n.-beeskereki ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A n.-beeskereki e. f. kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóságnak Nagy-Beeskereken, 1878. évi október 30-án tartott ülésében.

362. sz. 1874. **Árverési hirdetmény.** (1-3.1)

A nagy-beeskereki e. f. kir. törvényszék telexkönyvi osztlára részéről közhírré tétetik, hogy Savanyu János szegedi lakosnak 360 és 80 ft. tőke és jár. kiltigítését végett Savanyu Jánosné úgy is mint néhai Savanyu János jogutódja magyar-íttebi lakosnénak végrehajtásilag lefoglalt, és a magyar-íttebi 730. sz. tjkben A. I. alatt körülírt 136. összeírású számú ház és 800 frtra becsült ingatlan vagyonának bírói árverés útján leendő eladása elrendeltetett, ennek a helyszinén illetőleg Magyar-Íttele községhezálal eszközölésre az első árverés határideje 1879. évi január 24-ik napjára, szükség esetében a második február 24-ik napjára, mindig délelőtt 10 órájára tütetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alól el fog adatni.

Az árverezni kívánók a becsárának 10%-át bánatpénzül tartoznak letenni, az ígért vételárt két részletben,

és pedig a vételár felét, melyben a bánatpénz betudandó, az árverésnél azonnal, a másik felét az árveréstől számítandó 3 hó alatt 8% kamatokkal együtt lefizetni tartoznak. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telexkönyvi hivatalban, az árverési hatánapok alatt az árverés foganatosításával megbízott bíróságnál megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezőket, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltetésük végett helyben lakó megbízottal rendeljenek s annak nevét és lakását e hivatalnál jelentésk be, ellenkező esetben képviseltetésök végett gondnok fog kinevezetni; végre

Felhívom mindazokat, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykereseteiket a perrendtartás 466. §-a értelmében a hirdetvény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeiket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telexkönyvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítatni.

Az árverés foganatosításával Geiger Manó, kir. segéd-telexkönyvezető jelentése bejárása mellett megbízatik.

Kelt a n.-beeskereki e. f. kir. törvényszék mint telexkönyvi hatóságnak, 1878. évi február 4-én tartott ülésében.

4288. sz. k. i. 1878. **Pályázat.** (198-3.3)

Az oroszlamosi körjegyzői állomás üresedésbe jött folytán, ennek az 1871. évi XVIII. t. cz. VI. fej. 83. §-a értelmében választás útján leendő betöltésére a határidő jöv 1879. évi január 12-ének reggeli 10 órájára Oroszlamos községhezálal ezennel kiltüzetik.

Felhívom mindazon pályázni szándékozók, kik a fentírt szelt t. cz. 74. §-a alapján igényelt jegyzői szigorlatot Torontálmege szakköztsége előtt letették s a hivatalos magyar nyelven kívül a szerb nyelvet is bírják, miszerint kiltéleg felszerelt folyamodványukat a fentírt határidőt megelőző napig alólirt szolgabírósnál benyujtsák.

Ez állomással következő évi fizetés és illetménynek vannak egybekötve:

- I. Oroszlamos község részéről:
1. Évi fizetés készpénzben 400 ft.
 2. Napidij és utazási atalány fejében 100 "
 3. Ujncozási napidijak fejében 20 "
 4. Szabad lakás és 800 □-ól házi kert ingyen élvezete.
- II. Kis-Szigeth község részéről:
1. Évi fizetés készpénzben 16 ft.
 2. Uti atalány és napidij 4 "
 3. Ujncozási napidijak fejében 4 "
- III.

A magán felek irányában teljesítendő munkálatokért szabályrendeletileg a képviselő testület által meghatározott díjak.

Kelt a tör.-kanizsai kerületi szolgabírósnál, 1878. évi december 6-án.

Tallian,
szolgabíró.

4735. sz. **Pályázat.** (202-3.2)

Jung Henrik szarcsai körorvos elhalálózása folytán üresedésbe jött ezen állomás választás útján betöltése 1879. évi január 12-én délelőtt 10 órakor a körorvos székhelyén az Szarcsa községhezálal fog eszközöltetni; — ezen körhöz tartozik Román- és Német-Szarcsa, Ernestháza, Szerb- és Horvát-Neuzina községe.

Az egyes látogatásért a képviselő testület határozatával megállapított díjjakon kívül az évi rendes fizetés 600 frtot tesz.

Felhívom ennélfogva a pályázni kívánók, hogy kiltéleg felszerelt folyamodványukat a választást megelőző napig Szarcsa községelöljáróságánál nyujtsák be.

Nagy-Beeskereken, 1878. évi december 23-án.

Bakalovich Ágost,
szolgabíró.

Kántortanítói állomás.

Torontál vármegyében fekvő Tamásfalva községben üresedésbe jöven a kántortanítói állomás, ezennel pályázat hirdettetik: Évi járuléka: 100 ft. o. é. készpénzben; 40 poz. mérő tiszta buza; 40 poz. mérő árpa, három öl szalma, 600 kéve dohánykóró; továbbá 1000 rom kath. lélek után járó stóla-illeték; diszes lakás 3 szobával, konyhával, kamarával, padlással és szép nagy házikerttel.

Okleveles, az orgonajátékban, énekben jártas, magyarul, németül beszélő tanító urak, kik folyamodni kívánnak, kiltéleg felszerelt folyamodványukat 1879. január 29-ig az alulírt rom. kath. plébániahivatalnak sziveskedjenek beküldeni, és ugyancsak 1879. január 29. Tamásfalván személyesen megjelenni, aznap tartandó énekpróba végett. — Csaldós kántortanító urak előnyvel bírnak.

Kelt Német-Czernyán 1878. decemberhő 27.

(3-1.1) **A rom. kath. plébánia-hivatal.**

SÓ S-BORSZESZ,
általam javított kiltünő háziszser.

Gyors hatást eszközöl: **Rheuma, csúsz, szegatás, fagyás, fog-, fej- és fültájdalmak, szeggyulladás, benuások stb. stb. ellen; sőt fogtisztító szerül is igen ajánlható, mennyiben a fogak fényt elősegíti, a foghúst erősíti, és a száj tiszta, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint fejmosásra, a hajidegek erősítésére és korptól megtisztulásra is.**

Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizonyosaim névsorával, minden üvegezh mellékeltek.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., kisebb 40 kr.

BRÁZAY KÁLMÁN nagykereskedő, Budapest, iroda és központi főraktár: Muzeum körút 19.

Kapható N.-Beeskereken: Haidegger A., Rósa Béla, Zimmerer A., Tolveth I., Szávits J., Kekez Pál; — Módos: Deutsch testv.; — Títel: Georgievits T. és társa, Schlossberger Dávid.

(2-3.1)

Nyolcza

hetenkint e
A szer
Pestváros

Nagy-Becs

(Vis
Vessünk egy
évre s mondjuk
ményünket.
Nemcsak m
jegyezték az 18
évek sorába, m
gyéknak kedvez
volna.

Gazdagabb
történetünk, de
gyénebb mint
mérsékeltbb re
és teljesítette vo

Valóban a s
volt, úgy ma s
egy — mondha
meddő év elmu
azon kevés jó
tekintetében haza
azt sem jegyezt
mit az 1877-ik
csékek följegyez
bennünket a há

Sok magyar
kesergő fiainak
czegovinai harc
remény és két
pillanatot, mely
gen földön, ide
fiat újra keblé
nemjelen pedig
szemleten, mely
barbár hordáinak
s kiltátsba hely
bekövetkezését.
ezredéves mult
halalküzdelmét v

De ha külp
kedvező a letűnt
sikeresek és al
nemzetgazdasági
litikai ziltátság
mindenütt, mely
totta egymástól
hogy a nemzet
haza sorsát int
egyvet nem értes
telt volna; a hel
volna őket azon
tudata és érzése
csak egyesült
megállani, mely

Tallian,
szolgabíró.

Bakalovich Ágost,
szolgabíró.

Kántortanítói állomás.

SÓ S-BORSZESZ,
általam javított kiltünő háziszser.

Gyors hatást eszközöl: **Rheuma, csúsz, szegatás, fagyás, fog-, fej- és fültájdalmak, szeggyulladás, benuások stb. stb. ellen; sőt fogtisztító szerül is igen ajánlható, mennyiben a fogak fényt elősegíti, a foghúst erősíti, és a száj tiszta, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint fejmosásra, a hajidegek erősítésére és korptól megtisztulásra is.**

Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizonyosaim névsorával, minden üvegezh mellékeltek.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., kisebb 40 kr.

BRÁZAY KÁLMÁN nagykereskedő, Budapest, iroda és központi főraktár: Muzeum körút 19.

Kapható N.-Beeskereken: Haidegger A., Rósa Béla, Zimmerer A., Tolveth I., Szávits J., Kekez Pál; — Módos: Deutsch testv.; — Títel: Georgievits T. és társa, Schlossberger Dávid.

(2-3.1)